

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

בבא מציעא-שנים אוחזין		Talmud Navigator									
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
בין צא תן לו בין חייב אתה ליתן לו ואמר פרעתי - נאמן. בא מלוה לכתוב - אין כתבין ונותנין לו. אלא, אי איכא לפלוגי - הכי הוא דאיכא לפלוגי. אמרו לו צא תן לו ואמר פרעתי, והעדים מעידין אותו שלא פרעו - הוחזק כפרן לאותו ממון. חייב אתה ליתן לו ואמר פרעתי, והעדים מעידין אותו שלא פרע, וחזר ואמר פרעתי - לא הוחזק כפרן לאותו ממון. מאי טעמא - אשתמוטי הוא קא משתמיט מיניה, סבר: עד דמעיינו בי רבנן בדיני.	רב זביד משמיה דרב נחמן:										י.
מנה לי בידך, והלה אומר: אין לך בידי כלום, והעדים מעידים אותו שיש לו, וחזר ואמר: פרעתי - הוחזק כפרן לאותו ממון.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:										י.
כי הא דשבתאי בריה דרבי מרינוס כתב לה לכלתיה איצטלא דמילתא בכתובתה, וקבלה עליה. אירכס כתובתה. אמר לה: לא היו דברים מעולם. אתו סהדי ואמרי: אין, כתב לה. לסוף אמר להו: פרעתיה. אתא לקמיה דרבי חייא	אמר ליה: [רבי חייא]										י.
הוחזקת כפרן לאותה איצטלא.											י.
היה חייב להבירו שבועה, ואמר נשבעתי והעדים מעידין אותו שלא נשבע - הוחזק כפרן לאותה שבועה.	רבי אבין אמר רבי אלעא אמר רבי יוחנן:										י.
אמר להו: [רבי אבהו]	אמר להו: [רבי אבהו]										י.
אמר להו: [רבי אבין]	אמר להו: [רבי אבין]										י.
היה חייב להבירו שבועה בבית דין, ואמר נשבעתי, והעדים מעידין אותו שלא נשבע - הוחזק כפרן לאותה שבועה.	רבי אסי אמר רבי יוחנן:										י.
היה חייב להבירו שבועה בבית דין, וכתוב בו הנפק, וכתוב בו זמנו, בו ביום - יחזירו לבעלים. אי משום כתב ללות ולא לוח - הא כתוב בו הנפק, אי משום פרעון - לפריעה בת יומא לא חיישינן.	רבי זירא לרבי אסי:										י.
מי אמר רבי יוחנן הכי?	הא את הוא דאמרת משמיה דרבי יוחנן:										י.
שטר שלוח בו ופרעו - אינו חוזר ולוח בו, שכבר נמחל שיעבודו.	אימת?										י.
אילימא למחר וליומא חרא											י.
מאי אריא שכבר נמחל שיעבודו? תיפוק ליה דהוה ליה מוקדם											י.
שטרי חוב המוקדמין - פסולין.	ותנן:										י.
אלא לאו - ביומיה											י.
אלמא: פרעי אינשי ביומיה											י.
מי קא אמינא דלא פרעי כלל? דלא שכיחי אינשי דפרעי ביומיה קא אמינא.	אמר ליה: [רב אסי]										י.
כשחייב מודה.	רב כהנא										י.
אי הכי מאי למימרא?											י.
מהו דתימא: האי מפרע פרעיה, והאי דקא אמר לא פרעתי - משום דקבעי מהדר למזפא ביה זמנא אחריתי, ולפשיטי דספרא חייש, קא משמע לן דאם כן מלוה גופיה לא שבק, סבר: שמעי בי רבנן ומפסדי לי.											י.
מאי שנא מהא, דתנן:											י.
מצא שטר חוב, אם יש בהן אחריות נכסים - לא יחזיר	[תנן]										י.
ואוקימנא כשחייב מודה, ומשום שנא כתב ללות בניסן ולא לוח עד תשרי, ואתי למטרף לקוחות מניסן ועד תשרי שלא כדן. ולא אמרינן דאם כן מלוה גופיה לא שבק, דאמר ליה: כתוב שטרא אחרנא בתשרי דדלמא שמעי רבנן ומפסדי לי.											י.
התם משום דאית ליה רווחא, דקא טריף לקוחות מניסן ועד תשרי - מינה ניחא ליה, ולא אמר ולא מידי הכא, כיון דלית ליה רווחא, דסוף סוף שטרא האינדא כתיב, מאי איכא דקטריף לקוחות - בשטר שנמחל שיעבודו לא שבק.	אמרי:										י.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-שנים אוחזין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
הטוען אחר מעשה בית דין - לא אמר כלום. מאי טעמא - כל מעשה בית דין כמאן דנקיט שטרא בידיה דמי.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:										⚡
ולא משנתנו היא זו	רבי חייא בר אבא לרבי יוחנן:										⚡
הוציאה גט ואין עמו כתובה - גובה כתובתה	[תנן]										⚡
אי לא דדלאי לך חספא, לא משכחת מרגניתא תותה.	אמר ליה: [רבי יוחנן]										!
מאי מרגניתא? דלמא במקום שאין כותבין כתובה עסקינן, דגט היינו כתובה. אבל במקום שכותבין כתובה, אי נקיטא כתובה - גביא, אי לא - לא גביא.	אביי:										⚡
לאו מלתא היא דאמרי. דאי סלקא דעתך במקום שאין כותבין כתובה עסקינן, אבל במקום שכותבין כתובה, אי נקיטא כתובה - גביא, אי לא - לא גביא, אלמנה מן האירוסין במאי גביא? בעדי מיתת בעל - לטעון ולימא: פרעתי.	הדר אמר אביי:										!
וכי תימא: הכי נמי											⚡
אם כן מה הועילו חכמים בתקנתן?											!
ואלמנה מן האירוסין דאית לה כתובה מנא לן?	מר קשישא בריה דרב חסדא לרב אשי:										⚡
אילימא מהא דתנן:											!
נתארמלה או נתגרשה, בין מן האירוסין ובין מן הנישואין - גובה את הכל.	[תנן]										⚡
דלמא היכא דכתב לה											⚡
וכי תימא: מאי למימרא											⚡
לאפוקי מדרבי אלעזר בן עזריה											!
שלא כתב לה אלא על מנת לכונסה	דאמר: [רבי אלעזר בן עזריה]										!
אצטריכא ליה.											!
גובה את הכל	דיקא נמי, דקתני:										⚡
אי אמרת בשלמא דכתב לה - היינו דקא תני גובה את הכל, אלא אי אמרת דלא כתב לה - מאי גובה את הכל? מנה ומאתים הוא דאית לה.											⚡